

Kometa

Jarek Nohavica

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla, chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,

Dmi G7 C E7

zmizela jako laň u lesa v remízku, v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

Ami

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem, až příště přiletí, my už tu nebudem,

Dmi G7 C E7

my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá, spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami Dmi G7 C E7

R. O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami Dmi E7 Ami

o lásce, o zradě, o světě a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

2. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech tajemství, která teď neseme na bedrech.

Velká a odvěká tajemství přírody, že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje krev našich nadějí vesmírem putuje.

R. Na na na, ...

3. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf z pod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat, marnost mne vysvlékla celého donaha.

Jak socha Davida z bílého mramoru stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá, my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R. O vodě, o trávě, o lese o smrti, se kterou smířit nejde se.

O vodě, o trávě, o lese bude to písnička o nás a kometě.